

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: E. R.
bytem x
kontaktní adresa: x
zastoupená D. R., obecným zmocněncem
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne x. x. x č. j. x

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne x. x. x č. j. x se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 11. 6. 2020. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím přiznala žalobkyni od 9. 9. 2019 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 4. 2020 byla žalobkyně podle ust. § 39 odst. 1 a ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. uznána od 9. 9. 2019 invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35 %.
2. V žalobě žalobkyně konstatovala, že považuje rozhodnutí žalované za nesprávné. Poukázala na to, že posudkový lékař podrobněji nezkoumal její zdravotní stav, na jednání nebyla přizvána, takže si nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním postižení. Žalovanou pak bylo rozhodnuto od stolu, dle tabulek a předpisů, nikoli dle konkrétních okolností konkrétní osoby. Žalobkyně měla především za to, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu.
4. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 6. 2020 č. j. X, námitky žalobkyně, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 26. 8. 2020 č. j. X, posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 13. 1. 2021 č. j. : X.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 13. 1. 2021 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
6. Při jednání konaném dne 23. 2. 2021 setrvala žalobkyně na svých právních názorech a procesních stanoviscích, k závěrům posudku neměla připomínky ani žalobkyně ani zástupkyně žalované.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

11.

V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného psychiatra podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně, mimo jiné uvedla, že: „34letá žena s nedokončeným studiem na obchodní akademii, kurz květinářství. Posuzovaná jako prodavačka.

V rámci zjišťovací lékařské prohlídky byl posouzen její zdravotní stav dne 19. 4. 2020. rozhodnutím byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně se stanoveným datem vzniku invalidity od 9. 9. 2019. Platnost posudku stanovena do 30. 4. 2022. Posuzovaná uplatnila námitky.

Lékařka ČSSZ dne 14. 7. 2020 souhlasila se závěrem lékaře PSSZ a souhlasně konstatovala, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 35%. Ale zdravotní stav považovala za zdravotní postižení srovnatelné s postižením v kapitole V, pol. 4c) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Lékařka vycházela z objektivního zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, za účelem objektivizace vyžádala kompletní psychiatrickou dokumentaci PN Bohnice. Žadatelka namítá a nesouhlasí ani s rozhodnutím ze dne 26. 8. 2020.

Uvádí, že její denní aktivity jsou těžce omezeny a není tedy schopna vykonávat pracovní činnost. Svůj názor opírá o lékařskou zprávu prim. MUDr. V. T. ze dne 26. 3. 2020. Popsala, že rozvoj depresivní poruchy se datuje od roku 2011, byla 3x hospitalizována na psychiatrickém oddělení ÚVN Střešovice. Přecházela hospitalizace v roce 2010 na psychiatrii Bohnice Praha a v roce 2011 na specializovaném oddělení psychiatrie FN Plzeň.

PK MPSV po prostudování soudního spisu, spisu sociálního zabezpečení, doloženého lékařského nálezu a zprávy, a vlastního vyšetření posuzované konstatuje, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.

Za jeho nejzávažnější příčinu souhlasně s lékařem OSSZ a ČSSZ považuje postižení kapitoly V. tj. duševní poruchy a poruchy chování. Ve sledovaném období posuzovaná vážněji nestonala po stránce interní, somatický nálezn byl bez patologie. Intelekt normální.

Z anamnezy jsme zjistili, že pro škodlivé užívání návykové látky byla opakovaně vyšetřena psychiatrem (v 10/2006 se závěrem nezralá a nezdrženlivá osobnost, bez psychotických jevů, 1. hospitalizaci 7-8/2007, 2. hospitalizace 10-11/2007 recidiva závislosti, 3. hospitalizace 11/2011 akutní stresová reakce). Dle nálezů nešlo o postižení psychických

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

funkcí a intelektu, nálezy nesvědčí ani pro postižení somatické, poškození funkce některých orgánů. Podle sdělení další hospit. v roce 2008 byla hospitalizována v PN Plzeň-Lochotín pro depresivní poruchu, dále v PN Bohnice, kde absolvovala kurz květinářství. Od roku 2019 verifikovaná ambulantní péče psychiatra, medikace antidepressivy a antipsychotiky v malých dávkách.

Ambulantní zprávou psychiatra z 9/2019 a 1/2020, i vlastním šetřením při jednání, byla verifikovaná trvající významná osobnostní komponenta s depresivní poruchou. Při vyšetření ze dne 21. 1. 2020 je stav hodnocen jako lehká depresivní fáze, v 3/2020 psychiatr. vyšetření uzavírá jako těžší prolongovanou depresivní poruchu. Podle závěru psychiatra z 3/2020 šlo o gradaci obtíží, pro které byla uznaná dočasná pracovní neschopnost od 9. 9. 2019. V objektivním nálezu nebyla zjištěna porucha orientace místem, časem ani osobou, psychomotorické tempo bylo přiměřené, myšlení bylo bez bludů. Ve vyšetření byla popsána hypobulie (porucha schopnosti jednat cílevědomě), hypoprosexie (snížená koncentrace). Při tomto vyšetření lékař zaznamenal dyssomnii, oproti vyšetření z 1/2020, kdy lékařka popsala hypersomnii.

Podle zprávy psychiatra ze dne 9. 9. 2019 již několik let abstínuje, známky abusu nebyly zjištěny ani při vyšetření z 1/2020. V obtížích posuzované dominují osobnostní rysy nezralosti, snížené psychické výkonnosti. Jsou popsány pocity ztráty smyslu života, prchavé suicidální myšlenky bez tendence k realizaci, pocity osamělosti. V klinickém obraze nebyly přítomny projevy těžkého postižení např. neschopnost samostatného kontaktu mimo přirozené sociální prostředí, depresivní epizoda těžké, psychotické příznaky.

Dle klinického stavu je toto postižení možné hodnotit nejvýše jako středně těžké postižení, srovnatelné se zdravotním postižením kapitoly V, pol. 4, 4c), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., kde je uvedena míra poklesu pracovní schopnosti 30-45%. Komise volí horní hranici tj. 45% vzhledem k dlouhodobé nestabilizaci postižení, značné snížení úrovně sociálního fungování s omezením výkonu denních aktivit.

Oproti lékaři ČSSZ s ohledem na nespornou doprovodnou funkční symptomatologii, kdy dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má takový vliv na schopnost využívat dosažené vzdělání, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, komise tuto horní hranici zvyšuje o 5 procentních bodů, celkem 50%.

Nebyly shledány posudkově medicínské důvody pro hodnocení stavu dle písm. c) nebo č) položky 4 přílohy k výše uvedené vyhlášce.

Pokud by komise hodnotila postižení, emočně nestabilní poruchu osobnosti, které je také jednoznačně dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, odpovídalo by kapitole V, položce 7, 7b) – středně těžké postižení, stavy s podstatným narušením pracovního i společenského fungování, závažné maladeptivní chování, s narušením vztahů a společenské komunikace a opakované situační dekompenzace, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., se zvýšením o 5 procentních bodů, tj. celkem 50%.

Komise by nepodřadila postižení pod písm. c) položky přílohy k cit. vyhlášce, pro absenci zde uvedených kritérií.

Posuzovaná nesplňuje podmínky pro užití § 6 vyhlášky č. 359/2009 Sb., vzhledem k platné právní úpravě.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Invalidita vznikala postupně a datum vzniku invalidity II. st. bylo stanoveno spolehlivě vyšetřením ze dne 26. 3. 2020 (tiskopis „T400“ vyplněný ošetřujícím psychiatrem MUDr. V. T., ÚVN Praha 6), kdy zcela jednoznačně bylo prokázáno, že k tomuto datu šlo o trvalé funkční poškození, které nešlo zlepšit. Byly prokázány skutečnosti, které svědčí o dopadu na schopnost soustavně pracovat do úrovně invalidity.

Nejde tak o totožné hodnocení jak bylo provedeno posudkem OSSZ a ČSSZ, ani stanoveným datem vzniku. Podle názoru komise bylo shledáno podhodnocení závažnosti dopadu postižení na pracovní schopnost u posuzované v produktivním věku. Tento závěr podporují lékařské nálezy uplatněné v průběhu řízení jako doplnění informací o zdravotním stavu.

Posuzovaná je schopna bez zdravotní újmy vykonávat soustavnou pracovní činnost v omezeném rozsahu a s vyloučením práce spojené se zvýšenou psychickou námahou.

Platnost posudku byla stanovena očekávaným zlepšením zdravotního stavu. Posuzovaná je v intenzivní ambulantní péči psychiatra i psychologa, se kterými spolupracuje, a při dobré úrovni intelektu posuzované osoby je předpoklad zlepšení funkčních schopností. Schopnost rekvalifikace je možná.“

Z posudku posudková komise MPSV ČR v Praze ze dne 13. 1. 2021 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69 %.

12. Posudek PK MPSV ČR z 13. 1. 2021 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
13. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
14. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla sice ve věci úspěch, proto jí náleží náhrada nákladů řízení, nicméně žádnou náhradu nákladů neúčtovala, nežádala, žalovaná ve věci úspěšná nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. února 2021

JUDr. Marcela Rousková, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.